‘Zou u dan ook mijn jeugd willen hebben?'

26 maart 2025

Geachte staatssecretaris, beste meneer Nobel,

Op vrijdag 7 maart kreeg het Bouwdepot aandacht bij NOS en RTL. Het Bouwdepot is een initiatief dat heel veel voor ons betekent en heeft bijgedragen aan een succesvolle wending in ons leven.

En eerlijk gezegd, succesvolle wendingen kwamen niet echt vaak voor in ons leven. Met onze achtergrond komen we op uw ministerie vaak in de map met probleemgevallen terecht. Geen ouders, of ouders die weinig voor ons konden betekenen, uithuisplaatsingen, schulden, soms wat criminaliteit, gestopt met opleiding, lang in de jeugdzorg gezeten. Het zat niet altijd mee.

Zag u op televisie het verhaal van Imane en Jennifer? Dan heeft u gezien hoe wij een jaar lang Bouwdepot met beide handen hebben aangegrepen om onze eigen toekomst te verbeteren. We werden eindelijk vertrouwd. Dit zorgde bij veel van ons ook weer voor wat zelfvertrouwen.

In een reactie bij de NOS noemt u het Bouwdepot oneerlijk, omdat nu de ene jongere wel en de andere geen hulp krijgt. We snappen dat niet zo goed. Bedoelt u dat alle jongeren in soortgelijke kwetsbare situaties dezelfde hulp zouden moeten kunnen krijgen? Waarom wordt de wet dan niet aangepast? Dan is het toch beter om dit in elke gemeente mogelijk te maken in plaats van het oneerlijk te vinden dat sommige jongeren wel geholpen worden? Of gaat het erom dat élke jongere in Nederland wel een jaar lang 1300 euro per maand zou willen krijgen? Want dat lazen we ook op social media in nogal wat reacties, vaak van leeftijdsgenoten.

Dat maakte wel wat los bij ons. Wij zijn voor een groot deel jongeren met een achtergrond waar niemand mee zou willen ruilen. We zijn jongeren die het verkeerde lot in het leven trokken, we hadden zelden een meevaller. Het Bouwdepot is geen prijs die we gewonnen hebben. Het is een ingreep om te proberen ervoor te zorgen dat onze - sorry - kutjeugd niet ook onze hele toekomst bepaalt. Daar hebben niet alleen wij wat aan, maar de overheid ook. Want reken maar dat wij alles doen om de boel op orde te houden. Bovendien is daar niks oneerlijks aan, want een jongere die na zijn examen van een tussenjaar op Bali gaat genieten heeft een Bouwdepot niet nodig. Wij krijgen een rolstoel ook niet vergoed als we niet gehandicapt zijn. Of een beugel terwijl je tanden recht staan. Dan ben je niet jaloers, maar blij dat je geen handicap hebt. Of een goed gebit.

Wij weten hoe moeilijk het is om goede hulp te krijgen. Als je al zelf over die drempel heen bent gestapt om deze te vragen. En deze woorden helpen daar niet bij en zouden er zelfs aan kunnen bijdragen dat sommige jongeren geen hulp zoeken. Niemand loopt immers graag te koop met negatieve ervaringen, zoals trauma’s, ellende uit zijn jeugd, schulden,

jaren op wachtlijsten, ervaringen in de jeugdzorg of soms de gevangenis, of met hoe je zonder dak boven je hoofd op straat moet overleven. Zelfs een brief zoals deze schrijven voelt al niet prettig. Juist omdat het nu beter gaat met ons zouden we dit allemaal achter ons willen laten. Ook al is het leven met een Bouwdepot geen snelle oplossing, maar we zijn in ieder geval op weg geholpen. Maar er is nog een hele grote groep andere jongeren die ontzettend veel kan hebben aan een jaar zoals wij dat met het Bouwdepot hebben gehad. En wij vragen u dat mogelijk te maken.

Heeft u na deze brief nog vragen? We komen graag langs om meer te vertellen. Jennifer heeft ondertussen een goedlopend taxibedrijf dus we hopen dat die nog de tijd heeft om ons te rijden!

Met een vriendelijke groet,

Imane,
Jennifer,
Xaviera,
Ricardo
Matthijs
Eva

(oud) deelnemers van het Bouwdepot.

Per adres:
Stichting het Bouwdepot
Niasstraat 6D
3531 WP Utrecht